

coördinator. Laatstgenoemde heeft inhoudelijk gereageerd op de e-mail van appellant. Voor appellant was het onduidelijk waarom hij door de coördinator, en niet door de examiner, te woord werd gestaan. Verweerster heeft op zijn verzoek aan appellant een lijst met de betreffende examinatoren verstrekt. Volgens appellant zijn aan hem echter geen documenten overgelegd waaruit blijkt wie wanneer als examiner is benoemd. Appellant is verder van mening dat uit de vakinformatie en de OER volgt dat bij een schriftelijk tentamen slechts één examiner aangewezen dient te zijn. De overhandigde lijst doet appellant bovendien zeer twijfelachtig voorkomen, nu er een examiner in is opgenomen die tijdens de betreffende cursus niet werkzaam was aan de Radboud Universiteit. Appellant vindt het zeer kwalijk dat niet één persoon verantwoordelijk is voor de kwaliteit en beoordeling van het tentamen. Dit houdt volgens appellant verband met de onzorgvuldige beoordeling hetgeen weer te zien is in het lage slagingspercentage.

2.4 Ten derde betoogt appellant dat de beslissing in strijd is met de redelijkheid en billijkheid. Appellant wijst daarbij met name op de onduidelijke puntenverdeling van het tentamen, welke volgens hem zonder nadere specificatie richting willekeur neigt. Appellant meent dat hierdoor iedere rechtszekerheid ontbreekt. In zijn beoordeelde tentamen zijn geen aanwijzingen gegeven ten aanzien van hetgeen goed en fout is gerekend. Deze blanco beoordeling draagt volgens appellant bij aan de willekeurigheid van de beoordeling. Appellant geeft in dit kader bovendien aan dat volgens hem is gebleken van discrepantie tussen de onderbouwing van de overlegde puntenverdeling tijdens de eerste algemene inzage (op 11 februari 2019) en die tijdens de individuele inzage (op 23 mei 2019). Verder komt volgens appellant de voorgeschreven leerstof in de studiehandleiding niet overeen met de leerstof die in de hoorcolleges en de werkgroepen werd behandeld. Voorts acht appellant het onredelijk dat zeer gedetailleerde kennis van actualiteiten uit het hoorcollege vereist was voor het beantwoorden van een tentamenvraag. Bovendien uit appellant zich kritisch over het ontbreken van een afbakening van antwoorden en het feit dat getoetst werd op schema's die niet in de voorgeschreven literatuur staan.

2.5 Tot slot uit appellant zijn ongenoegen over de gang van zaken bij de algemene inzage op 11 februari 2019. Omdat deze volgens appellant erg krap ingepland was, er veel studenten aanwezig waren en er sprake was van een direct aansluitend hoorcollege elders, kon niet iedereen individuele vragen stellen. De docenten gaven bovendien slechts algemene opmerkingen aan de hand van het antwoorden model. Appellant geeft aan dat hij door dit alles een nadere uitleg omtrent de beoordeling en eventuele correctie hiervan heeft moeten missen. Naar aanleiding van het schikkingsgesprek heeft appellant op 23 mei 2019 zijn tentamen wel nogmaals in kunnen zien, waarbij hij vragen heeft kunnen stellen aan twee examinatoren. Naar de mening van appellant lag de nadruk bij de docenten toen echter vooral op het weerleggen van zijn standpunten.

2.6 In reactie op het verweerschrift heeft appellant ter zitting aangegeven dat zijn tentamen tijdens de individuele inzage van 23 mei 2019 niet in zijn geheel opnieuw beoordeeld is, maar dat slechts de twee casus van de aanwezige examinatoren zijn bekeken. Daarnaast meent appellant dat verweerster onvoldoende gemotiveerd heeft onderbouwd waarom zij het slagingspercentage verklaarbaar acht. Voorts is voor appellant niet controleerbaar of een degelijke belangenafweging heeft plaatsgevonden. Ten slotte bestrijdt appellant de door verweerster geschetste gang van zaken tijdens het schikkingsgesprek.

2.7 Gelet op bovengenoemde gronden verzoekt appellant het College zijn beroep gegrond te verklaren.

Het standpunt van verweerster zoals vervat in de stukken en ter zitting nader uiteengezet, kan zakelijk als volgt worden weergegeven.

2.8 Verweerster stelt voorop dat zij geen uitspraak kan doen over de inhoud van het tentamen, doch slechts oordeelt over de vraag of de toekenning van het cijfer navolgbaar is en zorgvuldig en correct tot stand is gekomen. De inhoud van het tentamen zegt verweerster slechts marginaal te kunnen toetsen.

2.9 Verweerster geeft aan dat het slagingspercentage (57,3%) niet bijster hoog is, maar niettemin niet opvallend voor een eerste kans of zorgwekkend laag. Het slagingspercentage is bovendien verklaarbaar. Het is, ondanks een nieuwe opzet met meer inzichtvragen, niet afwijkend van andere jaren. Verweerster voegt daaraan

toe dat zij pas ingrijpt indien het slagingspercentage voor een tentamen onder de 50% uitvalt. Wel voert verweerster periodiek controle uit op vakken.

2.10 De betreffende coördinator en de overige op de lijst voorkomende medewerkers van de vaksectie *Strafrecht en Criminologie* zijn volgens verweerster op correcte wijze aangewezen als examinator. Verweerster stelt dat voor appellant geen enkele reden bestaat om hieraan te twijfelen en dat zijn wantrouwen hieromtrent volledig misplaatst is. De stelling van appellant dat bij een schriftelijk tentamen slechts één examinator aangewezen dient te zijn, is volgens verweerster onjuist. Verweerster verwijst hierbij naar artikel 33 van de OER. Verweerster voert verder aan dat de OER niet vereist dat de examinatoren tijdens het verloop van de cursus werkzaam zijn aan de Radboud Universiteit.

2.11 Wat betreft de puntenverdeling stelt verweerster zich op het standpunt dat op grond van de OER een nadere specificatie niet vereist is. Verweerster geeft aan dat zij desondanks aan vaksecties adviseert om wel degelijk een puntenonderverdeling aan te geven. Er kan volgens verweerster discussie bestaan over het antwoord op de vraag hoe gedetailleerd deze moet worden weergegeven. In dit geval is er een puntenverdeling per deelvraag gegeven. Verweerster stelt niet in te zien dat de beoordeling van het door appellant gemaakte tentamen daardoor in strijd zou zijn met de beginselen van redelijkheid en billijkheid.

2.12 Verweerster is van mening dat de belangen van appellant voldoende zijn afgewogen. Tijdens de individuele inzage van 23 mei 2019 is volgens verweerster aan appellant ruimschoots de tijd gegeven zijn tentamen nogmaals in te zien en te bespreken. Twee examinatoren hebben het tentamen uitgebreid met hem besproken en er heeft bovendien een herbeoordeling plaatsgevonden. Deze herbeoordeling, inzage en bespreking hebben ertoe geleid dat aan het tentamen van appellant het cijfer 5 kon worden toegekend, maar een hoger cijfer is volgens verweerster uitgesloten.

2.13 Verweerster verzoekt, gelet op het voorgaande, het beroep ongegrond te verklaren.

III Overwegingen

Het College overweegt gelet op de gedingstukken en het verhandelde ter zitting als volgt.

3.1 In geding is de vraag of de beoordeling van het tentamen in stand kan blijven. Het College stelt voorop dat die beslissing tot de exclusieve bevoegdheid van de examinator behoort. De beslissing van verweerster komt slechts voor vernietiging in aanmerking indien deze in strijd is met de bij of krachtens de Structuurregeling van de Radboud Universiteit Nijmegen (hierna: de Structuurregeling) geldende regels dan wel met de redelijkheid en billijkheid. Het College heeft bij laatstgenoemde toetsing slechts een marginaal toetsende taak. Gelet op deze marginale toetsing zal een inhoudelijke beoordeling van een tentamen door een examinator naar het oordeel van het College alleen dan niet in stand kunnen blijven, als de examinator in redelijkheid niet tot die beoordeling heeft kunnen komen.

3.2 Het College oordeelt dat appellant de kennelijk onzorgvuldige wijze van totstandkoming van de beoordeling onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt. Het feit dat het slagingspercentage van het betreffende tentamen 57,3% is en er geen 9 of 10 is behaald, maakt dat niet anders. Naar het oordeel van het College speelt het slagingspercentage op zichzelf geen doorslaggevende rol bij het antwoord op de vraag of de beoordeling op kennelijk onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen. Voor een lager slagingspercentage kunnen meerdere oorzaken zijn. Verweerster heeft volgens het College ook voldoende duidelijk gemaakt dat het slagingspercentage van 57,3% niet significant afwijkt van andere jaren en/of zorgwekkend laag is. Bovendien overweegt het College dat het slagingspercentage in zijn algemeenheid niets zegt over de individuele beoordeling van het tentamen van appellant. Gelet op het voorgaande slaagt deze beroepsgrond niet.

3.3 Ten aanzien van de bevoegdheden van de examinatoren overweegt het College het volgende. Het College gaat ervan uit dat de examinatoren die staan op de door verweerster aan appellant verzonden lijst op correcte wijze als examinatoren zijn aangewezen. Naast de overgelegde aanwijzing van ..., behoeft verweerster

niet alle individuele aanstellingsbesluiten over te leggen aan appellant. Het College oordeelt verder dat, gelet op artikel 33 van de OER, verweerster zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat niet slechts één, maar meerdere examinatoren aangewezen kunnen worden. Ter zitting is ook gebleken dat het tentamen horizontaal door verschillende examinatoren is nagekeken. Gelet op het bovenstaande is de beoordeling naar het oordeel van het College in zoverre niet in strijd met de OER, waardoor ook deze beroepsgrond niet slaagt.

3.4 Ten aanzien van de stelling van appellant dat de totstandkoming van het cijfer van het tentamen in strijd is met de beginselen van redelijkheid en billijkheid oordeelt het College als volgt. Het College stelt voorop dat, zoals verweerster ook ter zitting heeft onderkend, het wenselijk is dat studenten aan de hand van een zo nauwkeurig mogelijk systeem kunnen zien hoe een cijfer tot stand is gekomen. Dit voorkomt een mate van willekeur in de beoordeling. Ter zitting is gebleken dat er in dit geval per deelvraag een puntenverdeling is opgesteld waardoor inzichtelijk is hoeveel punten per deelvraag behaald konden worden. Voor appellant is echter niet inzichtelijk gemaakt door bijvoorbeeld aantekeningen/arceringen welke onderdelen van een antwoord wel en welke geen punten hebben opgeleverd. Het College kan zich voorstellen dat het voor appellant daardoor moeilijk is om in te zien welke fouten hij heeft gemaakt en wat hij daarvan kan leren, temeer nu er volgens appellant tijdens de reguliere inzage onvoldoende gelegenheid was om individuele vragen te stellen. Het College is echter van oordeel dat dit nadeel voor appellant is gecompenseerd doordat hij tijdens een individuele inzage in de gelegenheid is gesteld om zijn vragen over het tentamen aan twee docenten te stellen.

3.5 Verder is appellant van mening dat bepaalde onderwerpen niet aan de orde hadden mogen komen dan wel te specifiek waren en vraagstellingen te weinig afgebakend waren. Het College is van oordeel dat appellant onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat getentamineerde kennis niet tot de lesstof behoort. Uit de studiehandleiding volgt in ieder geval dat hoorcolleges verplicht zijn en daarmee die lesstof ook onderdeel kan uitmaken van het tentamen. Verder behoort het tot beoordelingsvrijheid van een docent om te beoordelen op welke wijze een student invulling geeft aan de beantwoording van een open vraag.

3.6 Alles overziende concludeert het College dat de examinatoren in redelijkheid tot de door appellant bestreden beoordeling hebben kunnen komen, zodat deze beoordeling in stand kan blijven. Het beroep is ongegrond.

IV Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens

- I. verklaart het beroep **ongegrond**

- II. bepaalt dat deze uitspraak in afschrift verzonden wordt aan:
 - appellant en verweerster;
 - de decaan van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid;
 - het College van Bestuur.